

Καί ἐπειδή ἄμα τῇ λήξει τῆς ἐν τῇ προμνησθείσῃ γνωστοποιήσει ἐκτεθειμένης περιόδου αἱ ὑποβληθεῖσαι ἐνστάσεις κατὰ τῆς σκοπομένης ἀπαλλοτριώσεως τῆς ἀκινήτου ιδιοκτησίας διεβιβάσθησαν πρὸς τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον ὁμοῦ μετὰ τῶν παρατηρήσεων καὶ συστάσεων ἐν σχέσει πρὸς τὴν προμνησθεῖσαν σκοπομένην ἀπαλλοτριώσιν·

Καί ἐπειδὴ τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον λαθὼν ὑπ' ὄψιν ὅλας τὰς περιστάσεις κρίνει σκόπιμον ὅπως ἡ ἀκίνητος ιδιοκτησία ἀπαλλοτριωθῇ διὰ τὸν σκοπὸν ὅστις ἐκτίθεται εἰς τὴν ἐν λόγῳ γνωστοποίησιν ἀπαλλοτριώσεως καὶ ἐγκρίνει τὴν ἐκδοσὶν διατάγματος ἀπαλλοτριώσεως :

Νῦν διὰ ταῦτα, ἐν τῇ ἐνασκήσει τῶν ἐξουσιῶν δι' ὧν περιβέβληται δυνάμει τοῦ ἀρθροῦ 6 τοῦ περὶ Ἀναγκαστικῆς Ἀπαλλοτριώσεως Νόμου 1962, ἡ Ἀπαλλοτριούσα Ἀρχὴ διὰ τοῦ παρόντος διατάττει τὴν ἀπαλλοτριώσιν τῆς ἀκινήτου ιδιοκτησίας.

Ἐθεσπίσθη τὴν 29ην ἡμέραν τοῦ Ἀπριλίου 1964.
(Υ.Ε. 610/59.)

Ἀριθμὸς 104

Ο ΠΕΡΙ ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΗΣ ΑΠΑΛΛΟΤΡΙΩΣΕΩΣ ΝΟΜΟΣ 1962 (ΝΟΜΟΣ 15 ΤΟΥ 1962)

Διάταγμα Ἀπαλλοτριώσεως

Ἐπειδὴ διὰ Διοικητικῆς Πράξεως ὑπ' ἀρ. 219 δημοσιευθείσης ἐν τῷ Τρίτῳ Παραρτήματι τῆς ἐπισήμου ἐφημερίδος τῆς Δημοκρατίας τῆς 9ης Μαΐου 1963, ἡ Ἐπιτροπὴ Ὑδατοπρομηθείας Λόφου, Ἀπαλλοτριούσα Ἀρχὴ, ἔδωκε γνωστοποιήσιν ἀπαλλοτριώσεως καὶ περιγραφῆν καὶ λεπτομερείας τῆς ἀκινήτου ιδιοκτησίας (ἐν τοῖς ἐφεξῆς ἀναφερομένῃ ὡς «ἡ ἀκίνητος ιδιοκτησία») ἀναγκαίας διὰ τὸν προσδιορισθέντα ἐν ταύτῃ σκοπὸν δημοσίας ὠφελείας καὶ ἀπῆτει ὅπως πᾶν πρόσωπον ἀξιοῦν ὅτι κέκτηται οἰονδήποτε δικαίωμα ἢ συμφέρον ἐπὶ τῆς ἀκινήτου ιδιοκτησίας καὶ ἐνίσταται κατὰ τῆς σκοπομένης ἀπαλλοτριώσεως ὑποβάλλῃ τὴν ἔνστασιν αὐτοῦ μετὰ τῶν ὑποστηριζόντων ταύτην ἀποδεικτικῶν στοιχείων ἐντὸς τῆς ἐν ταύτῃ ἐκτεθειμένης περιόδου·

Καί ἐπειδὴ ἄμα τῇ λήξει τῆς ἐν τῇ προμνησθείσῃ γνωστοποιήσει ἐκτεθειμένης περιόδου αἱ ὑποβληθεῖσαι ἐνστάσεις κατὰ τῆς σκοπομένης ἀπαλλοτριώσεως τῆς ἀκινήτου ιδιοκτησίας διεβιβάσθησαν πρὸς τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον ὁμοῦ μετὰ τῶν παρατηρήσεων καὶ συστάσεων ἐν σχέσει πρὸς τὴν προμνησθεῖσαν σκοπομένην ἀπαλλοτριώσιν·

Καί ἐπειδὴ τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον λαθὼν ὑπ' ὄψιν ὅλας τὰς περιστάσεις κρίνει σκόπιμον ὅπως ἡ ἀκίνητος ιδιοκτησία ἀπαλλοτριωθῇ διὰ τὸν σκοπὸν ὅστις ἐκτίθεται εἰς τὴν ἐν λόγῳ γνωστοποίησιν ἀπαλλοτριώσεως καὶ ἐγκρίνει τὴν ἐκδοσὶν διατάγματος ἀπαλλοτριώσεως :

Νῦν διὰ ταῦτα, ἐν τῇ ἐνασκήσει τῶν ἐξουσιῶν δι' ὧν περιβέβληται δυνάμει τοῦ ἀρθροῦ 6 τοῦ περὶ Ἀναγκαστικῆς Ἀπαλλοτριώσεως Νόμου 1962, ἡ Ἀπαλλοτριούσα Ἀρχὴ διὰ τοῦ παρόντος διατάττει τὴν ἀπαλλοτριώσιν τῆς ἀκινήτου ιδιοκτησίας.

Ἐθεσπίσθη τὴν 29ην ἡμέραν τοῦ Ἀπριλίου 1964.
(Υ.Ε. 907/59.)